

SZTEmagazin > Archívum > 2020

SZTE SZEGEDI EGYETEM MAGAZIN

13+1 szépírás a szegedi egyetemhez kötődő lapokban

2020. április 26.

Aranymosáshoz hasonlatos, ha a Szegedi Tudományegyetemhez kötődő újságokat lapozgatjuk, mert a hírközületek között ma is értékes szövegekre, fotókra bukkanhatunk. Az április 23-i „szellemi tulajdon világnapja” alkalmából 13+1 szépírói teljesítményt villantunk föl, mert novellát, tárcát, naplótöredéket... közöltek a szegedi egyetemi lapokban – anno.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 11

Tweet

„Belelapoztunk” az SZTE Klebelsberg Könyvtár Contenta repozitórium (<http://www.ek.szte.hu/contenta-repozitoriumok/>) rendszeréből elérhető, a Szegedi Tudományegyetemhez kötődő digitalizált újságokba, folyóiratokba. A közel száz éve egymásra rakódó szövegrétegekben rejlő kincsek közül most **13+1 prózairó** – többségük az SZTE alumnusa – **szövegét** hoztunk felszínre. Miért éppen 13+1? Mert ez a számkombináció kapcsol össze egy 70, egy 25 és egy 20 évvel ezelőtti jeles napot.

Jeles napok ölekezésében a digitalizált próza

Jó ómen a szegedi egyetemistaként szövegírással is foglalkozó szerzők utáni kutatást a **„magyar próza napján”** kezdeni. Ezzel az ünneppel – a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése kezdeményezésére – a jeles magyar író, **Esterházy Péter** 1950. **április 14-i születésnapjára** is emlékezhetünk.

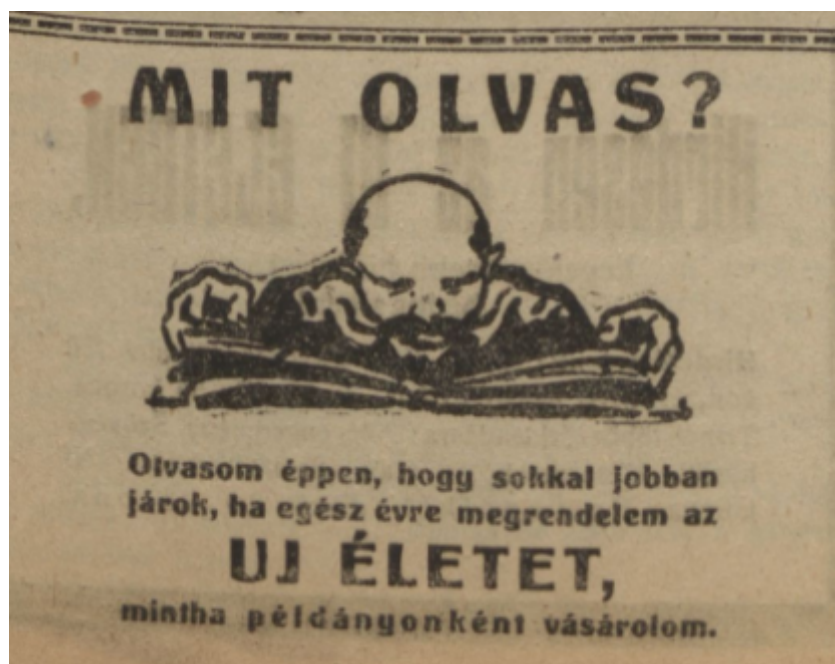
Az SZTE digitalizált lapjairól az aranymosás folytatható **április 23-án**, amelyet az UNESCO 1995-ben **„a könyv napjává”** nyilvánított. Ez lett a **„szerzői jogok világnapja”** is, mert így tiszteleghetünk világhíres írók teljesítménye előtt. Ugyanis 1616-ban e napon elhunyt el William Shakespeare, s az előző 24 óra valamely percében Miguel de Cervantes...

„A világ társadalmi fejlődéséhez és haladásához meghatározó módon hozzájáruló műszaki alkotók és művészek munkásságának és eredményeinek védelmének szentelt” világnap – az ENSZ Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) 2000. évi közgyűlése döntése értelmében – **április 26.** Ekkor, a **„szellemi tulajdon világnapján”** zártuk a szegedi egyetemi újságokban közölt írói művek felszínre hozatalát. Az évente változó mottójú világnap 2020-ban az „Innováció a zöld jövőért” mondatot tűzte zászlóra, s ezzel a fenntarthatóság és a digitalizálás jelentőségére is fölhívhatjuk a figyelmet.

Tehát a 70., 25. és 20. évfordulós áprilisi jeles nap közös üzenete kínálta az alkalmat, s – az SZTE Klebelsberg Könyvtár digitalizálási programjának köszönhetően – elmerültünk **a Szegedi Tudományegyetem kiadványaiban.** Némi keresgélés és sok-sok kattintgatás után a jelen felszínére hoztuk és alább idézzük az **egykor ott publikáló szépírók 13 szellemi alkotását és a „+1” meglepetést,** ezzel is szolgálva a mindenkori olvasót.

Az öreg Szegedtől az Álmokig

AZ ÖREG SZEGED – MULATÓHELYEK ÉS EGYEBEK című írásával a Szegeden született és elhunyt író, **CSERZY MIHÁLY** (https://hu.wikipedia.org/wiki/Cserzy_Mih%C3%A1ly) szövegét is közölte a novellákkal tűzdelt **Új Élet** című lap 1922. március 12-i (http://univ.bibl.u-szeged.hu/17828/1/uj_elet_002_010.pdf) száma.

Az SZTE Klebelsberg Könyvtár Contenta repozitórium (<http://www.ek.szte.hu/contenta-repozitoriumok/>) rendszerében az egyetemi újságok közé sorolt „szépirodalmi, társadalmi és politikai hetilapban” irodalmi találkozásokra is alkalmas helynek mutatta be Cserzy a szegedi „Felsővárosi társalkodási egyesület”, közkeletű nevén: „Kis-Kaszinó” épületét. A „Kis Kaszinó a mostani pénzügyigazgatósági palotával szemben levő, ma már teljesen előregedett földszintes háziban székelt. (...) Benn nagy táncterem, kint a ház előtt lombos árnyas liget tette mindennemű mulatságra, összejövetelre és lakomára alkalmassá a Kaszinót.”

Szövegében megidézte Cserzy az újságíróként és szépíróként is kiemelkedő Nagy Sándor ([https://hu.wikipedia.org/wiki/Nagy_S%C3%A1ndor_\(lapszerkeszt%C5%91\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/Nagy_S%C3%A1ndor_(lapszerkeszt%C5%91))) alakját. „... Nagy Sándor a Szegedi Híradónak sok éven át volt szerkesztője, aki **Senex** álnév alatt előkelő nevet szerzett magának költeményeivel és szépprózájával a magyar irodalomban, egyik írásában azt írta a Kis Kaszinóról, hogy nagy mulasztás történt az akkori írók részéről, hogy ennék az egyesületnek történetét nem írtak meg...”

A szegedi JATE hallgatójából lett „magyar író, újságíró” **BISTEY ANDRÁS**

(https://hu.wikipedia.org/wiki/Bistey_Andr%C3%A1s). **ÁLMOK** című tárcáját a Szegedi Egyetem 1966. április 3-án (http://univ.bibl.u-szeged.hu/16529/1/sze_1966_007.pdf) megjelent számában az alábbi mondatokkal indítja:

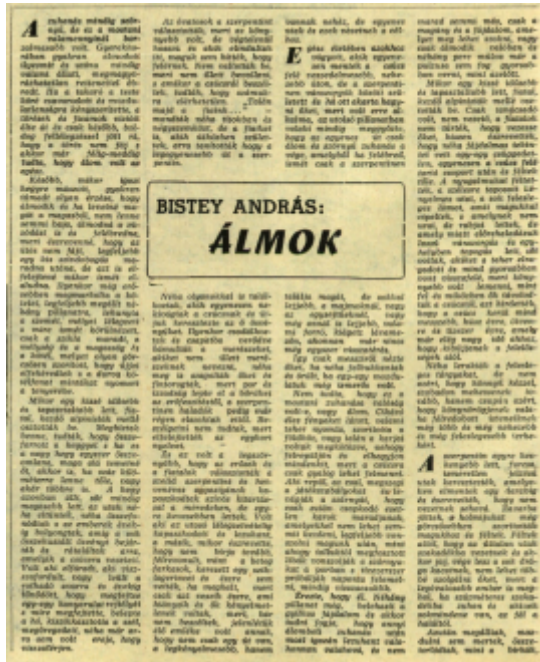
„A zuhanás mindig szörnyű, de ez a mostani valamennyinél borzalmasabb volt. Gyerekkorában gyakran álmódott ilyesmit és utána mindig valami állati, megmagyarázhatatlan rettenettel ébredt. Ha a takaró a teste köré csavarodott és mozdulatlanságra kényszerítette, a törések és ficamok vízióit élte át és csak később, boldog fellélegzéssel jött rá, hogy a törés nem fáj s akkor már félig-meddig tudta, hogy álom volt az egész-

Később, mikor igazi hegyre mászott, gyakran támadt olyan érzése, hogy álmodik és ha levetné magát a magasból, nem lenne semmi baja, álmodná a zúzódást is és felébredne, mert észrevenné, hogy az ütés nem fáj, legfeljebb egy kis szívdobogás maradna utána, de azt is el-felejtene mikor ismét el-aludna.

(...)

Mikor egy kissé idősebb és tapasztaltabb lett, fiatal, kezdő alpinisták mellé osztották be. Csak tanácsadó volt, nem vezető, a fiatalok nem tűrték, hogy vezesse őket, hiszen észrevették, hogy néha fájdalmas tekintetet vett egy-egy csüggedetlen, egyenesen a csúcs felé tartó csoport után és félték tőle. A nyugalmaikat féltették, a szélesre taposott kényelmes utat, a sok felesleges lomot, amit magukkal cipeltek, s amelynek nem urai, de rabjai lettek, de amely miatt előrehaladásuk lassú vánszorgás és egy-helyben topogás

lett, sőt voltak, akiket a teher elragadott és mind gyorsabban vont visszafelé, mert könnyebb volt lemenni, mint fel és miközben ők távolodtak a csúcstól, azt hirdették, hogy a csúcs kerül mind messzebb, hús évre, ötven-re és tízezer évre, amely már elég nagy idő ahhoz, hogy kibújjanak a felelőségek alól. (...)"

Tudósítóból és pályázóból lesz a szépíró?

A Por I-II. (<http://www.bibl.u-szeged.hu/ha/szeged/por/index.html>) című szótár-regényével műfajteremtő **TEMESI FERENC** (https://hu.wikipedia.org/wiki/Temesi_Ferenc) egyetemistaként tudósításokat írt: 1969-ben Szegedi Egyetem (http://univ.bibl.u-szeged.hu/16597/1/sze_1969_017.pdf) című lapban például **Nagy Attila Trikóban** címmel arról, hogy „A Stúdiószínház második előadása Nagy Attila mai magyar költők művéből válogatott önálló estje (...) szép és nehéz vállalkozás (...)” A „Magunk : a JATE Móra Ferenc Kollégiumának időszakosan megjelenő lapja” **Temesi Ferentől a NE TÉRJ VISSZA SOHA** (http://univ.bibl.u-szeged.hu/2164/1/magunk_007_006-007.pdf) című szöveget közölte: „Vannak napok, amikor csak csavarogni érdemes...”

„Lapunk szépirodalmi rovata hosszú ideje csak verseket tartalmaz. Olvasóink visszajelzése alapján tudjuk: nem csupán a szerkesztőség tagjai hiányolják a próza írásokat...” – kezdődik a Szegedi Egyetem 1981. október 7-i lapszámában közzétett pályázat (http://univ.bibl.u-szeged.hu/16784/1/sze_1981_012.pdf). Az eredmény? A zsűri egyhangú döntés alapján első díjban részesíti a „Na és akkor ...” jeligéjű, **Különleges vagdalthús** című novellát, amelynek szerzője **Nagy Imre**, IV. éves bölcsészhallgató. A második díjat, hosszas vita után, 2:1 szavazati arányban a „Pirandello” jeligéjű, Filmnovella című írás kapta, szerzője **Patak Márta**, a bölcsészkar III. éves hallgatója” – tudatta az eredményt a lap 1981. december 10-i száma.

A nyertes, a fájdalmasan korán elhunyt **NAGY IMRE: KÜLÖNLEGES VAGDALTHÚS** című novelláját és a zsűri részletes elemzését egymás mellett közölte a Szegedi Egyetem 1982. évi első száma (http://univ.bibl.u-szeged.hu/16789/1/sze_1982_001.pdf).

„(...)

•

utazás: valahonnan valahová utazva pálinkával közeledhetünk útitársainkhoz. Az erős kilégzést követően csettintenek, de inkább még egyszer kilélegeznek. Mielőtt megszólalnának elmondhatjuk, hogy apánk pálinka és bor előállításával tölti szabadidejét. A meglepetés perceit kihasználva, az egzotikus ország fiaiként megengedhetjük magunknak, hogy konzervhúst és kenyeret fogyasszunk a fürkében. Az angol hölgy félhangosan megjegyzéseket tesz az angol úrnak, de mi ne foglalkozzunk a hangsúlyos „dirty” értelmezésével, hanem a késsel vakarjuk le a Különleges Vagdalthús alumíniumhengerének belső falára tapadt különleges vagdalthúst, mert éhesek vagyunk és messze még a cél.

(...)

•

(...)

Egyébként ki hinné, hogy megállok a tengerparton és a hullámok egyre beljebb visznek a nedves homokot kimosva. A legkedvesebb házigazda. Nem lehet jógit, vagy aszkrétát játszani. Meg kell tudnom, mi van ott bent, a legkékebb Vízben. Így rövidnadrágosan elindulok, a szandál hamarosan elbúcsúzik tőlem, szétolvad a cigarettapapír, ezernyi dohányikrát lebegtetve, s elhagynak a nadrágok, ingek. adatok és összefüggések mind. s elhagyom a bedöglött gyufákat és érzéseket mind. s elhagyom azt a parton rövidnadrágosan cigarettázó és hunyorgó magyar állam-polgárságú fiatal férfit, hogy súlytalanul és szabadon merüljek a legkékebb vízbe.

(...)

•

madrid (toledo mellett): „Diego Rodriguez de Silva y Velázquez (Sevilla, 1599–Madrid, 1660): a klasszikus spanyol festészet fő alakja” megfestette a klasszikus spanyol festészet sőt a klasszikus festészet, sőt a festészet (nekem) legigazibb Krisztusát. „Krisztus a kereszten. Madrid, Prado”: fekete éjben sárga kereszt, keményfából puha és fáradt kamaszfiúval. (Az illetékesekre való tekintettel feltüntették a baloldalon J. K. fiatalkorú adatait rejtjelezve: Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum.)

J. K. fiatalkorú nem tud a szemünkbe nézni, feje lelóg, ameddig nyakizmai engedik. Ápolatlan. hosszú haja kibomlik furcsa fejrevalója alól a jobb oldalon. Teste nőies, hajlékony és elhasznált katonai szolgálatra alkalmatlan. Jelleme: ingadozó, bizonytalan, megbízhatatlan és talán nem is olyan szelíd. Képtelen beilleszkedni az iskola, a család közösségeibe, tiszteletlen kérdéseivel, fantazmagóriáival állandósítaná a nyugtalanságot, ha le nem szigetelődött volna már az első moralista gesztus után.

•

utazás: a késsel vakarjuk le a Különleges Vagdalthús alumíniumhengerének belső falára tapadt különleges vagdalthúst, mert éhesek vagyunk és messze még a cél.”

Az 1981-től a szegedi felsőoktatáshoz főiskolai hallgatóként csatlakozó, **HÁY JÁNOS** (https://hu.wikipedia.org/wiki/H%C3%A1y_J%C3%A1nos) **MARION ÉS MARIONJÁBÓL** részleteket közöl 1991-ben a Szegedi Egyetem (http://univ.bibl.u-szeged.hu/16959/1/sze_1991_016.pdf).

A legnagyobb közösségi portálról is ismerősünk lehet az SZTE Bölcsészeti és Társadalomtudományi Karán oktató **KELEMEN ZOLTÁN** (<https://www.facebook.com/complit.szeged/photos/kelemen-zolt%C3%83%C2%A1n-phd-habilit%C3%83%C2%A1lt-egyetemi-docens36-62-544-520-milarepakzmailcom-fs/2255451694697787/>), akinek **A FRANCIA WESTERN KÍSÉRLETE** című művére a Szegedi Egyetem 1992. május 8-án (http://univ.bibl.u-szeged.hu/16966/1/sze_1992_007.pdf) megjelent számában bukkanhatunk.

A napló és a tárca dicsérete

MÉG EGY NAPLÓ (http://univ.bibl.u-szeged.hu/17101/1/sze_2004_008.pdf) címmel a József Attila Kör legendás nyári táboráról írt **TURI TÍMEA** (https://hu.wikipedia.org/wiki/Turi_T%C3%ADmea) a Szegedi Egyetem 2004 / 8. számában (http://univ.bibl.u-szeged.hu/17101/1/sze_2004_008.pdf). „... A *Jak* táborok sajátos világához saját hagyományok is tartoznak, ilyen a '94 óta működő, Garaczi László és Németh Gábor által elindított titkos napló intézménye. A Tatanaplót Szigligeten is mindig két-két író vezeti, kilétüket a tábor végéig titok fedi. A napló-forma tehát, mint a Szigligetről való beszéd adekvát formája adott.

„A *Jak* táborok sajátos világához saját hagyományok is tartoznak, ilyen a '94 óta működő, Garaczi László és Németh Gábor által elindított titkos napló intézménye. A Tatanaplót Szigligeten is mindig két-két író vezeti, kilétüket a tábor végéig titok fedi. A napló-forma tehát, mint a Szigligetről való beszéd adekvát formája adott...” – adja a műfajválasztás magyarázatát a szerző. Rögzítette azt is – többek között –, hogy a Dalos György vezette prózaírói szemináriumon „... Dalos finom tanácsokat ad, az írás örömét semminek nem szabad elvennie, mondja, valamint rosszat is mindig mérni kell írni. Hogy ez a két megállapítás összefügg-e, nem említi...”

Garaczi forgatókönyvírói szemináriumán rengetegen tolonganak. Fotó: Kenedi Tibor

A vonal alatt (<https://mek.oszk.hu/08500/08569/>), a szegedi tanárképző egykori hallgatója, a mára többkötetes íróként és Szív Ernőként is ismert *Darvasi László* (https://hu.wikipedia.org/wiki/Darvasi_L%C3%A1szl%C3%B3) első tárcaára kiadásának a sztoriját írta meg **DLUSZTUS IMRE** (https://hu.wikipedia.org/wiki/Dlusztus_Imre) a Szegedi Egyetem 2005. október 24-i számában (http://univ.bibl.u-szeged.hu/17130/1/sze_2005_018.pdf). Itt – a SZEgy és a Délmagyarország főszerkesztőjeként emlékező – Dlusztus a Póktojás (http://univ.bibl.u-szeged.hu/16825/1/sze_1984_005.pdf) című, a Szegedi Egyetem 1984. április 11-i számában megjelent Darvasi-vers címadásának a történetét is megosztja az olvasóval. Ennek kapcsán arra is kitér, hogy miként fogadta a kéziratával szerzőként jelentkező hallgatókat a Szegedi Egyetem mindenkori szépirodalmi rovatvezetője?

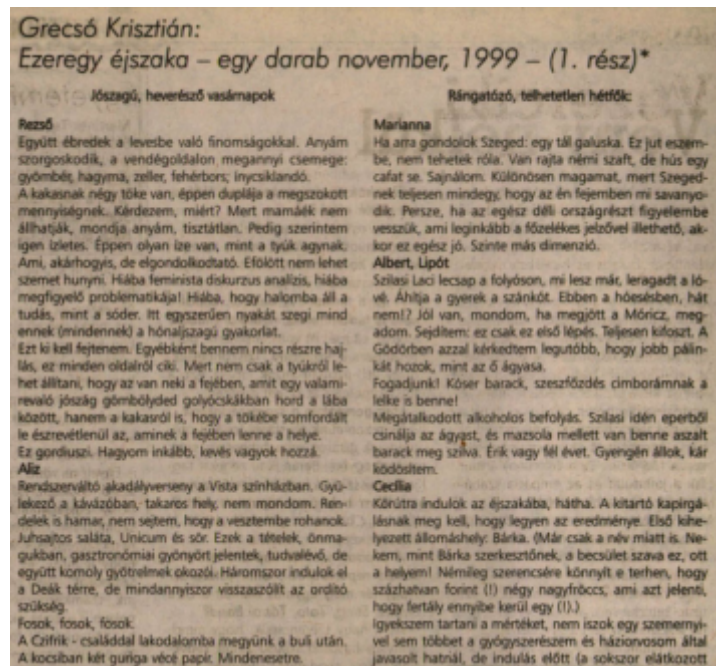
*„... Emlékszem, hárman jöttek be a Dugonics téri szerkesztőségbe – írta **DARVASI** című, a SZEgy 2005. október 24-i számában a „vezércikk” helyére tett jegyzetében Dlusztus. – Én, a valamivel idősebb szépirodalmi rovatvezető úgy fogadtam őket, ahogy illik: jó szóval és kérlelhetetlen kritikával. Addigra már megtanultam, hogy szépírói szöveggel kapcsolatban nincs udvariasság, azaz csak egyeden udvarias gesztus létezik, ha az ember szigorú a leírt szavakkal szemben. Medgyessy Gabriella (a későbbi Fuchs Lehelné), Hemrik László és Darvasi László letörve távoztak, mert úgy tettem, ahogy azt az én szövegeimmel tette Vörös tanár úr, Zalán, Zelej, Baka vagy Belányi...”*

Tárcaival is közelített a szépirodalom felé **Turi Tímea**. *„... mit gondolnak arról, arra, amiben most élünk, hogyan fogunk visszaemlékezni mondjuk húsz év múlva. Én például nem tudom, mi jellemez egy kort leginkább, de hogy ilyen nadrágok, amiket most gyártanak, eddig még nem voltak, az biztos. Feltűnt, hogy manapság szinte minden lány farmer csőnadrágban jár, amit betűr a combközépig érő csizmába?...”* – kérdezte a Szegedi Egyetem 2011. március 28-i száma Tárca rovatában az **Ez a divat** (http://univ.bibl.u-szeged.hu/17216/1/sze_2011_004.pdf) című prózájában.

Kreatív írások József Attila-díjasoktól

Az 1948 óta létező **József Attila-díjat** számos olyan szerző is magáénak tudhatja, aki szorosabban vagy lazábban, de kötődik a Szegedi Tudományegyetemhez.

Verset és prózát is közölt az SZTE és jogelődje újságjaiban a fiatal szépírók elismerését 2008-ban elnyert **PODMANICZKY SZILÁRD** (https://hu.wikipedia.org/wiki/Podmaniczky_Szil%C3%A1rd). A Pompeji 1990/2 számában (http://acta.bibl.u-szeged.hu/38099/1/pompeji_1990_002.pdf) 3 szövege – a **Radír, A**

HAJSZÁL MEGGÖRBÍTÉSE, A zárójel – is olvasható.

Az SZTE egyik jogelődje, a szegedi József Attila Tudományegyetem korábbi hallgatója, **GRECSÓ KRISZTIÁN** (<https://hu.wikipedia.org/wiki/Greco%20Kriszti%C3%A1n>) is József-Attila-díjas már. A JATE naplópályázatának győzteseként a *Beszélő* számára szerkesztett változatban jelent meg a Szegedi Egyetem című lap 2000. április 18-i száma (http://univ.bibl.u-szeged.hu/17056/1/sze_2000_005.pdf) másodközlésében Az **EZEREgy ÉJSZAKA – EGY DARAB NOVEMBER, 1999** című mű 1. része:

„Jószágú, heverésző vasárnapok

Rezső

Együtt ébrednek a levesbe való finomságokkal. Anyám szorgoskodik, a vendégoldalon megannyi csemege: gyömbér, hagyma, zeller, fehérbors; ínycsiklandó. A kakasnak négy töke van, éppen duplája a megszokott mennyiségnek. Kérdezem, miért? Mert mamáék nem állhatják, mondja anyám, tisztátlan. Pedig szerintem igen ízletes. Éppen olyan íze van, mint a tyúk agynak. Ami, akárhogyis, de elgondolkodtató. Efölött nem lehet szemet hunyni. Hiába feminista diskurzus analízis, hiába megfigyelő problematikája! Hiába, hogy halomba áll a tudás, mint a sóder. Itt egyszerűen nyakát szegi mind ennek (mindennek) a hónaljszagú gyakorlat. Ezt ki kell fejtenem. Egyébként bennem nincs részrehajlás, ez minden oldalról ciki. Mert nem csak a tyúkról lehet állítani, hogy az van neki a fejében, amit egy valamirevaló jószág gömbölyded golyócskákban hord a lába között, hanem a kakasról is, hogy a tőkébe somfordált le észrevétlenül az, aminek a fejében lenne a helye. Ez gordiuszi. Hagyom inkább, kevés vagyok hozzá.

(...)

„Lapunk korábbi szerzője...” bevezetővel képes hírben adta közre a Szegedi Egyetem **2004. szeptember 13-án**, hogy a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola egykori hallgatója, a *Bárka* című folyóirat munkatársa, **KISS OTTÓ JAVRIK KÖNYVE** (http://univ.bibl.u-szeged.hu/17101/1/sze_2004_008.pdf) címmel kötetet jelentetett meg az Ünnepi Könyvhétre. Az „Év Könyve-díjas” műből részletet is közölt a lap. A próza után tett névjegy szerint a József Attila-díjas „**Kiss Ottó**” (<https://www.facebook.com/KissOtto.Official/>) Battonyán született 1963-ban. Gyulán él. Diplomát a JGYTF-en, újságírói oklevelet a JATE-n szerzett. Publikált többek között az *Alföldben*, a *Kortársban*, a *Jelenkorban*, a *Holmiban*, a *Tiszatájban*. Egyes munkáit lefordították németre, angolra, szerbre, bolgárra és szlovákra. *Nyolc könyvet írt...*”

Az ugyancsak József Attila-díjas Szilasi László

(https://hu.wikipedia.org/wiki/Szilasi_L%C3%A1szl%C3%B3) egyetemi docensként jegyzi a Szegedi Tudományegyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Karán néhány éve, BA specializációs szinten folyó Kreatív írás képzést. Az íróként is elismert egyetemi oktató elárulta:

„Az egyetemi képzés nyúlványaként a városban is elindult egy fizetős képzés: a Benkő Imola vezette ZUG Színház szervezésében, csekély összegért, szerda esténként kreatív írás órákat tartunk. A találkozások workshop jellegűek: az elmúlt félévben a (két oldalas) napló és a (másfél oldalas) kispróza műfajában alkottunk szövegeket.”

A különleges egyetemi kurzusból kinőtt workshop terméseiből közöl egy csokorra valót a tiszatajonline.hu (<https://tiszatajonline.hu/?p=112393>) a Szegedi Tudományegyetemhez kötődő „SZTEkult (<https://tiszatajonline.hu/?cat=1749&amenu=6&asmenu=2>)” rovatában. Az Irodalom fejezetben belüli **Kreatív írás** (<https://tiszatajonline.hu/?cat=1749&amenu=6&asmenu=2>) címszó alatt olvashatjuk – többek között – a szegedi egyetem alumnusai közül például **BENKŐ IMOLA ORSOLYA: AZ ARANY SZÁRÍTÓKÖTÉL** (<https://tiszatajonline.hu/?p=128819>) című kisprózáját is.

Ajándék a Pompejiben

Megtisztelte a szegedi egyetemhez kötődő újságot több rangos szerző is azzal, hogy kéziratot adott a hallgatói lap szerkesztőjének.

AZ ÁLMOK ÖREG MÁGUSA címmel az újvidéki egyetemen diplomázó, az első vajdasági magánkönyvkiadót létrehozó, a délszláv háborúk miatt 1991-ben Szegedre emigrált író, **HÁSZ RÓBERT** (https://hu.wikipedia.org/wiki/H%C3%A1sz_R%C3%B3bert), a Tiszatáj mai főszerkesztője írását olvashatjuk a **Szegedi Egyetem 1992. május 8-i** (http://univ.bibl.u-szeged.hu/16966/1/sze_1992_007.pdf) számában.

A 70 éve – 1950. **április 14-én** – született (2016-ban elhunyt) író, **ESTERHÁZY PÉTER** (https://hu.wikipedia.org/wiki/Esterh%C3%A1zy_P%C3%A9ter): **EGY MÁJUS** című írása a **Pompeji 1990/3** (http://acta.bibl.u-szeged.hu/38100/1/pompeji_1990_003.pdf) számának az értékét növelte.

„Május 1.

Én.

Május 2.

Én.

Május 3.

Én.

Május 4.

Én - én... Ha a napló szót hallom – a Pavlov kutyája! –, azonnal szegény Gombrowicz jut az eszembe, és kímélet és ízlés nélkül azonnal citálni kezdem, én, én, én, én, minden naplónak ezek az első szavai.

Május 5. Szombat.

Én: tegnap felolvasó estem volt az új regényemből (Hrabal könyve).

Mi: szerdán összeült a parlament.

Inventár - Most, hogy elmúlt rólunk e keserű pohár, a szocializmus, érdemes volna egyszer megnézni, mi maradt utána, mi maradt vonultán az árnak.

Főleg mi maradtunk itt, elmentek az oroszok és itt maradtunk mi, a saját hülyeségeinkkel, butaságainkkal, felelősségünkkel –

Azután itt maradt ez a szó, hogy „mi”. Ez volt az a varázsszó, melyet egy nem-létező közösség nevében idéztek állandóan a fejünkre. A „mi” volt a jó, az „én” a gonosz, a mi a nagyvonalú, az én az önző, ég és föld, hűség és árulás. Erre a virtuális mi-re hivatkozva épült föl a történelem talán legegoistább társadalma, amelyben szinte semmiféle közösség nem létezett, csupán a közösségre való hivatkozás mint alibi és fenyegetés. (...)”

Ez az ajándék az olvasónak, aki a fenti linkekre kattintva folytatta a szegedi egyetemi lapokban a szövegbányászatot – aranyásóként.

SZTEinfo – Újszászi Ilona

Fotó, illusztráció: SZTE Klebelsberg Könyvtár

Korábban írtuk:

11 vers a szegedi egyetem egykori és mai polgáraitól az április 11-i költészet napi ünnepen (/egyetemtortenet/11-vers-szegedi-egyetem)

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 11

Tweet

Letöltés

(/sztemagazin/aktualis-szam/hu-szte-mag-2019-01-t2)

(/sztemagazin/aktualis-szam/eng-szte-mag-2019-01-t1-191113)